

Сънливко.

Гордо пѣтлю викна съ гласъ: — Тю-ю-ю! Сънливко спи —
 . Чуйте що ви думамъ азъ: не става.

А пъкъ пладне приближава . . .

Тъмна, хладна нощъ минава,
 Ясенъ, хубавъ день настава“ Снощи рано е легналь,

До обѣдъ не би станаль,

Ластовичка ранобудна
 Чурулика пѣсень чудна.

Щомъ се нѣкой не потруди
 Нашъ Сънливка да събуди . . .

А на двора врабчо Дживъ
 Пакъ е весель и бѣбривъ.

Младъ юнако, хопа—хей!
 Вижъ: високо Слънчо грѣй! . .

На прозорчето се чука . . .
 Еи, какво ли става тука?

Безименко.